

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατρίβων ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐιδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἡικρὰί τινες ἀλήθειαι.

Ἐν τῶν κυριωτέρων γνωρισμάτων κοινωνίας συντεταγμένης εἰς πολιτείαν εἶναι ἡ τάξις καὶ ὁ διάκοσμος αὐτῆς κατὰ πάντα· διότι κοινωνία συντεταγμένη εἰς πολιτείαν εἶναι τὸ ὑψηλότερον μηχανήμα, τὸ ὁποῖον ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐξεύρε, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐφιλοσόφησαν καὶ φιλοσοφοῦσιν οἱ ἐξοχώτεροι νόες, οὗς παρήγαγεν ὁ πλανήτης οὗτος, ὃν κατοικοῦμεν. Διὰ τὴν ἐκπληροῦν δὲ τὸν προορισμὸν τοῦ τῆς μηχανῆς τούτου, διὰ τὴν βαίνωσι πᾶσαι αἱ κινήσεις εὐθὺς πρὸς τὸν τελικὸν αὐτοῦ σκοπὸν, πρωτίστη καὶ ἀπαραίτητος συνθήκη εἶναι ἵνα ὅλα τὰ μέλη, ὅλα τὰ τμήματα τῆς πολυσυνθέτου ταύτης μηχανῆς κινῶνται καὶ ἐνεργῶσι καθ' ἕνα ἕνα ἁρμονίως καὶ ἀκωλύτως· καθ' ὅσον μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦτον δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσιν ὅ,τι σκοπὸν προέβητο καὶ ἐπόθησαν οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ἀπεφάσισαν νὰ συνέλθωσιν εἰς κοινωνίαν καὶ ὑποβάλλωσιν ἑαυτοὺς εἰς πολιτείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν βάρη καὶ ὑποχρεώσεις.

Κατὰ ταῦτα φέρε ἴδωμεν ἡμεῖς οἱ κληρωθέντες ὑπὸ τῆς μοίρας νὰ ζῶμεν ἐπὶ τοῦ τόπου τούτου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον δὲν ἐνοοῦμεν σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ μῦρον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῶσιν αἰῶνας διετέθη οὐδέποτε ἀπώλεσε ὅπερ οἱ πρῶτοι ἀνάδοχοί του ἀπέδωκαν ὄνομα, ἦτοι τὰς Πάτρας. Αἱ Πάτραι δὲν εἶναι ἄθροισμα ἀνθρώπων συνελθόντων ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' εἶναι κοινωνία συντεταγμένη εἰς πολιτείαν, ἔχουσα ἀπαράγραπτον σὺμβόλαιον, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἀνέλαθεν ὑποχρεώσεις καὶ βάρη ἐπαχθεστάτα ἀπέναντι ὑποσχέσεως ὑψηλῆς καὶ πολυτιμωτάτης, ὅτι διὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς τούτων καὶ τῶν ἐπαχθεστάτων βαρῶν τῆς θὰ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῆς ἅπαντα ἐκεῖνα τὰ ἀγαθὰ, τὰ τε ὑλικά καὶ ἠθικά, τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ προορισμὸς παντὸς ἀνθρώπου, καὶ τὰ ὁποῖα ἐμπρικλεῖται ἐν ἑαυτῇ πᾶσα κοινωνία, καὶ ἀποτελοῦσι τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ὑπόσχεσιν πάσης πολιτείας. Ἐλαθε δηλονότι τὴν πάνδημον ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἔχη ἀσφάλειαν ζωῆς, περιουσίας καὶ τιμῆς· ἔλαθε τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ὁ ὑλικὸς, ὁ ἠθικὸς καὶ διανοητικὸς αὐτῆς βίος θὰ προάγεται ἐσημέραι ἐπὶ τὰ πρόσω κατὰ τὸν ἐνστικτικὸν πόθον ἐλάστου ἀτόμου, καὶ κατὰ τὰ πρότυπα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσιν ἡμῖν αἱ εὐημέραι κοινωνίαι τῆς δυτικῆς Εὐρώπης· ἔλαθε συνελόντι εἰπεῖν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἀπολαύσῃ τῆς δυνατῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς εὐδαιμονίας· καὶ διὰ τοῦτο εὐχαρίστως καὶ ἀγογγύστως καὶ αὐτῆς ὡς καὶ αἱ ἄλλαι τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου πόλεις ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων, καὶ ὑπὸ τὸ θεριστικὸν δρέπανον ἐπαχθοῦς καὶ σκληρᾶς φορολογίας. Φόροι τοῦ κράτους, φόροι τῶν δήμων, φόροι αἵματος καὶ τόσαι ἄλλαι βαρεῖαι ὑποχρεώσεις. Πάντα δὲ ταῦτα ἐδόθησαν καὶ δίδονται ὡς ἀντάλλαγμα ἵνα λάβωσι τί αἱ Πάτραι; Οὐχὶ βεβαίως ἀνέφικτόν τι καὶ χαλεπὸν καὶ ἀδύνατον, ἀλλὰ **Διοίκησιν**, διοικήσιν κυβερνητικὴν, διοικήσιν δημοτικὴν. Ἐτοιμοὶ δὲ εἶναι νὰ μᾶς εἴπωσιν ὅτι ἰδοὺ ἐδώκαμεν ἡμῖν τοιαύτην ἔχετε ἀνωτάτην διοικητικὴν ἀρχὴν, τὸν

Νομάρχην, ἔχετε εἰσαγγελικὰς ἀρχὰς δύο, τὴν τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ἔχετε χωροφυλακὴν, διευθυνομένην ὑπὸ μοιράρχων καὶ ἀντιμοιράρχων, ἐνωματάρχων καὶ ὑπενοματάρχων ἔχετε Δήμαρχον καὶ Δημοτικούς προβούλους· ἔχετε ἀστυνομὸν μετὰ στρατιᾶς ὅλης κλητήρων, ἀρχικλητήρων καὶ ὑπαστυνόμων· ἔχετε φρουράρχους καὶ στρατιώτας ἔχετε καὶ τί δὲν ἔχετε; τίποτε δὲν σὰς λείπει. Καὶ ὅμως μᾶς λείπει, καὶ μᾶς λείπει ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον κατασκευάσθη τὸ ἀνωτέρω πολυσύνθετον τοῦτο μηχανήμα, μᾶς λείπει ἡ **Διοίκησις**, τούτεστιν ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς μας, ἡ ἀσφάλεια τῆς περιουσίας καὶ τῆς τιμῆς μας, μᾶς λείπει ἡ ἐλευθερία μας εἰς τὰς ἐν τῷ πρακτικῷ καὶ βιοποριστικῷ βίῳ κινήσεις μας, μᾶς λείπουν σπουδαιότατοι παράγοντες τοῦ κατὰ Πολιτείαν καὶ κοινωνίαν βιοῦν.

Τίς ἐξ ἡμῶν δύνανται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ζῶν ἐν Πάτραις ζῆ ἔχων ἐξηραλισμένην τὴν ζωὴν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἔρμαιον παντὸς ὅστις ἤθελε βουληθῆ νὰ τὴν ἀφαιρῆσιν; τίς νέμεται τὴν περιουσίαν του ὡς κύριος καὶ ἰδιοκτῆτης; τίς ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας του γινώσκει ἂν θὰ ἐπανέλθῃ χωρὶς νὰ περιυβρισθῆ καὶ ἀτιμασθῆ; Χθὲς καὶ προχθὲς ἤβουληθῆσαν τινες νὰ θέσωσι τέρμα εἰς δύο ὑπάρξεις πολυτίμους διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν, σπουδαίας δὲ διὰ τὴν ὀλομέλειαν τῆς κοινωνίας ἡμῶν. Τίνα φραγμὸν, τίνα πρόνοιαν, τίνα φροντίδα προμηθείας ἀπέντησαν οὗτοι, ἐπιπροσθεύσαν εἰς τὸν βδελυρὸν καὶ ἀποτρόπαιον στοχασμὸν τῶν; Ὁ θέτων ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ τὴν ἐκπλήρωσιν στυγεραῖς τινα πράξεως σκέπτεται πρότερον, φέρε ἐνώπιόν του τὸ παρελθόν, τὸ ἐνεστὸς καὶ τὸ μέλλον· καὶ ὅταν οὐδὲν τούτων ἐπιπροσθῆ, ἀλλὰ μάλλον ἐνθαρρύνῃ, τότε προβαίνει εἰς τὸ ἀνοσιούργημα. Ὅταν διασκεπτόμενος καθ' ἑαυτὸν βλέπῃ ὅτι ἡ μὲν θανατικὴ ποινὴ σιωπηρῶς κατηργήθη· οἱ δὲ εἰς ταύτην καταδικασθέντες, χειραγωγούμενοι ὑπὸ τῆς πολιτικῆς, ἐξολισθαίνουσι κατ' ὀλίγον διὰ τῶν χαρίτων ἀπὸ τοῦ βήθους τῶν εἰρκτῶν, καὶ φθάνοντες ἐπὶ τέλος εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῶν λαμβάνουσιν ὑπὸ βασιλικῆς χειρὸς τὴν τελευταίαν ἰσχυρὰν ὄψιν, ἣτις ῥίπτει αὐτὸς αὐτοῦ; ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας, τότε τίνα θέλετε νὰ ἔχη ὑστεροβουλίαν ὁ διασκεπτόμενος οἷον δῆποτε ἐγκλήμα; Ὅταν ἐρχόμενος οὗτος εἰς τὴν δευτέραν ἀνασκόπησιν, καὶ ἀναθεώρησιν ἦτοι εἰς τὸ ἐνεστὸς καὶ βλέπῃ ὅ τοιοῦτος ὅτι τῷ εἶναι ἐκ τῶν εὐκολωτάτων νὰ διαπράξῃ ὅ,τι βουλεύεται· διότι οὐδαμῶς βλέπει σκιὰν ἐξουσίας, οὐδαμῶς διακρίνει ἀμείλικτον καὶ ἀνένδοτον τοῦ ἐγκληματῆσαντος καταδίωξιν, τότε βεβαίως αἴρεται ἐνώπιόν αὐτοῦ καὶ τὸ φόβητρον τοῦτο. Δὲν ὑπολείπεται δὲ εἰς αὐτὸν νὰ διασκεφθῆ εἰμὴ περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἀλλὰ τοῦτο ἔχει δι' αὐτὸν ὀρίζοντα εὐρύτατον, οὐρανὸν σχεδὸν ἀνέγειλον· ἔχει ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν φυγοδικίαν, τὴν ὁποῖαν δύνανται νὰ μετέλθῃ ἐφ' ὅσον ἀρέσκει αὐτῷ διότι οὐ μόνον ἀνεόχλητος εἶναι αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ ὑποὶ τὸν ἐγκληματοῦντα εἰς περιώπην κυριάρχου, καθίστησιν αὐτὸν βασιλέα τῶν ὄρεων καὶ τῶν πεδιάδων, κυριάρχον πάσης ἀγροτικῆς κτήσεως καὶ ἀπολαύσεως· δὲν ἀποκλείεται δ' αὐτῷ καὶ ἡ πόλις, καὶ ἡ οἰκογένεια,

καὶ οἱ φίλοι, ἂν ἔχη τοιοῦτους· διότι καὶ τὴν πόλιν δύνανται νὰ ἐπισκέπηται, καὶ τὴν οἰκογένειάν του καὶ μετὰ τῶν φίλων του νὰ διασκεδάξῃ καὶ νὰ συνευαχῆται. Ὅταν δὲ πλέον ἀηδιάσῃ τὸν τοιοῦτον βίον καὶ ὑπερπλησθῆ μέχρι κόρου, καιροφυλακτεῖ τὴν συγκρότησιν τοῦ κακούργουδικείου, καὶ ἅμα ἡ πολιτικὴ εἴπη εἰς αὐτὸν ἐλθέ· διότι τῶρα εἶναι κατάλληλος ἡ περίστασις, προσέρχεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, καταθέτει εἰς αὐτὴν τὰ βαθεῖα αὐτοῦ σεβάσματα, διευθύνεται δῆθεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ μετὰ τινος ἡμέρας ἐκ τῶν φυλακῶν εἰς τὸ κακούργουδικεῖον, καὶ ἐκ τούτου ἐπανερχεται αὐθις εἰς τὴν κοινωνίαν χρηστὸς καὶ ἀσπίλωτος πολίτης, ἔτοιμος νὰ διεκδικήσῃ τὰ ὑψηλότερα τοῦ πολίτου δικαιώματα, καὶ ὑποκείμενον φίλας περισπούδαστον πολιτευομένων, οἵτινες ἀμιλλῶνται τίς πρῶτος νὰ κατατάξῃ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγῆματός του! Εἶναι λοιπὸν διοικήσις αὕτη; νοσοῦμεν ἢ δὲν νοσοῦμεν; Νοσοῦμεν τὰ καιριώτατα, καὶ δὲν διοικούμεθα· διότι διοικήσις θὰ πῆ πρόνοια, εἶναι ἡ ὑψίστη τῶν φιλοσοφῶν. Τίς ἐκ τῶν διοικούντων ἡμᾶς ἐπιτοπίως ἐν ταῦθα ἐφιλοσόφησεν ἐπὶ τοῦ ἐκχυθέντος καὶ μήπω ζηρανθέντος αἵματος, δύο ὑπάρξεων, ἀφαιρηθειῶν διὰ δολοφόνων χειρῶν ἦσαν ἄρα γε δολοφονίαι αὗται, ἢ φόνοι διαπραχθέντες φανερώς καὶ πανηγυρικώτατα; Ὁ εἰς τούτων ἐγένετο ἐν τῷ τόπῳ, ὅστις εἶναι ὁ τὰ μάλιστα θαμιζόμενος κατὰ πάσας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, ὁ γενικὸς περίπατος τῆς πόλεως, ἐν τῇ προκυμαίᾳ καὶ τῷ τελωνεῖῳ, καὶ καθ' ὥραν θῆν ἢ θῆν ὅτε δυσκόλως καὶ διωθῶν καὶ διωθόμενος δύνανται τίς νὰ διέλθῃ· αὗται δὲ αἱ περιστάσεις καὶ ἄλλαι αἰτίαι συνοδεύουσι τὸν φόνον τοῦτο δίδουσιν ἡμῖν τὸ ἐξαγόμενον πόρισμα ὅτι ἡ φιλοσοφία τοῦ φόνου τούτου εἶναι ὅτι ἐφθασε πλέον ἡ κοινωνία εἰς τὴν ἐσχάτην ἀφουδίαν· τὸ ἐγκλήμα ἐθρασύνθη ἐπὶ τοσοῦτον, τὰ μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν του κατέστησαν τόσον πρόχειρα, ἡ ἰδέα τῆς ποινῆς κατεβιδάσθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὁ θύτης δὲν εἶχεν εἰμὴ νὰ ἀπομακρύνῃ διὰ φιλικῆς κλήσεως τὸ θυμᾶ του ἐν μόλις βῆμα ἀπὸ τὸ πλεῖστον ἀξιωματικῷ τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ τὸ ῥῆψῃ ἐν τῷ ἅμα χαμαὶ ἄπουν, ἀπασυρόμενος εἶτα ὡς ἐκτελέσας συνήθη τιὰ πρᾶξιν, κοινόν τι πταίσμα! Ἡ εὐτυχὴς αὕτη ἐκθεσις τοῦ ἐγκλήματος τῆς δευτέρας ἐνεψύχως καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐν τῷ παρὰ τῷ Ἁγίῳ Γερασίμῳ παραπήματι βυσοδομοῦντας κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Παρασκευοπούλου, καὶ τὴν Τετάρτην πίπτει καὶ οὗτος θυμᾶ, διὰ πυροβόλου ὄπλου, ἐν τόπῳ δυναμένῳ νὰ θεωρηθῆ πλέον ἐντὸς τῆς πόλεως, ἐν καφενεῖῳ δι' οὗ δι' ὕλης τῆς νυκτὸς διέρχονται ἄνθρωποι, καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ἀπὸ τῆς οἰκογενείας του. Τί ἐπραξαν αἱ ἀρχαὶ δὲν εἶναι ἀξίον τοῦ λόγου ἡμῶν, οὐδὲ τοῦ πνεύματος τοῦ ἄρθρου μας τούτου· διότι σύνθετος καὶ κοινὸν καὶ τὸ μόνον ὅπερ ἀπέμεινε εἶναι τὸ ἐπέρχεσθαι κατόπιν τοῦ πραχθέντος ἐγκλήματος καὶ ἐκζητεῖν τοὺς δράστας, ὡς ἂν μὲν εὐρωσι, καλῶς, ἂν δ' οὐχί, ταχέως τοὺς λησμονοῦσιν. Ἐν ἴῳ καὶ κατὰ τοῦτο ἔδωκεν ἡμῖν προχθὲς ἡ Ἰταλία ἐν παράδειγμα ἀξίον τοῦ μεγίστου θαυμασμοῦ, καὶ τῆς ὑψίστης καταπλήξεως. Πρὸ ἑπτὰ ἡμέρας

ἐτῶν Ἰταλός τις μετερχόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου τὸν κουρέα ἐνέπηξε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ εἰς τὸ στήθος ἐνὸς Τούρκου, ὃν ἐξύριζε, καὶ φονεύσας ἐλθστέυσεν αὐτὸν, καὶ ἐγένετο ἀφαντος. Ἐκτοτε ὁ κουρέας οὗτος περιπλανηθεὶς ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα ἠνοίξε κουρείον παρὰ τὴν ὁδὸν Πατρῶν καὶ πλησίον τῆς οἰκίας ἣν κατοικεῖ νῦν ὁ Ἐφέτης κ. Βλάχος. Ἐν ᾧ δὲ οὐδεὶς ἡμῶν ἐγίνωσκε τι, καὶ πολλοὶ ἴσως ἐδέχθημεν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν του, αἴφνης ἦλθεν ἐνώπιον ἡμῶν ἡ Ἰταλία, καὶ διὰ τοῦ δακτύλου τῆς ἐδειξεν ἡμῖν λέγουσα ἐκεῖ μέσα, εἰς τὸ κουρείον ἐκεῖνο, ὁ μετερχόμενος τὸν κουρέα ὑπὸ τὸ ὄνομα δεῖνα εἶναι κακοῦργος, ἀνθρωποκτόνος, ὃν δυνάμει τῆς συμβάσεώς μας ζητῶ νὰ μοι παρᾶδώσῃτε, καὶ τὸν παρεδώκαμεν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου μας. Δὲν εἶναι ὅμως τοῦτο τὸ πνεῦμά μας, αὕτη εἶναι παρέκδοσις· τὸ πνεῦμά μας εἶναι νὰ ἐρευνήσωμεν τίνα ἀφορμὴν σκέψεως ἔδωκαν εἰς τὰς ἀρχὰς τὰ δύο στυγερά παῦτα κακοῦργήματα· πῶς ἐφιλοσόφησαν αὐταὶ ἐπ' αὐτῶν· ποῖον τούλάχιστον ἀπείσιον κέρδος ἔλαβεν ἐκ τοῦ ἐκχυθέντος αἵματος δύο μελῶν τῆς ἡκοινωνία διὰ τὸ μέλλον αὐτῆς. Πλὴν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ἧς καὶ ταύτης ὁ καθόλου προορισμὸς δὲν εἶναι νὰ ἐπέρχηται μετὰ τὸ ἐγκλημα, ἀπασαί ὅμως αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ προορισμῶν ἔχουσι νὰ προλαμβάνωσι τὸ ἐγκλημα, νὰ ἐξασφαλίσωσι ὅ,τι τιμαλφὲς κέκτηται ἡ κοινωνία, νὰ ἐπιτηρώσι ἀγρύπνως τὰ ἀγαθὰ ἡμῶν, τοῦτέστι νὰ θεωρῶσι καὶ θεωροῦνται καθ' ὅσον τοῦτο ἐστὶ θεωρεῖν μίαν κοινωνίαν καὶ προὔστασθαι αὐτῆς καὶ ἐποπτεύειν. Ἐπραξαν τοιοῦτό τι οἱ ἀπὸ τοῦ Νομάρχου μέχρι τοῦ ἐσχάτου ὑπαλλήλου ἐνταῦθα; Ἐπραξαν, ἴσως εἴπη τις, ἐξῆλθεν αὐτοῦ οὗτος ὁ εἰσαγγελεὺς μετὰ κουστοδίας στρατιωτῶν καὶ ἠρέυνεσαν ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ὅσους συνήντησε μὴ τι φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἐπικίνδυνόν τι εἰς τὴν ζωὴν τῶν ὁμοίων τῶν ὄπλων! Φεῦ! ἀλλ' εἶναι τοῦτο πρόνοια ἢ χλεύη καὶ ἐμπαιγμός; Καὶ ἀφωπλίσθη λοιπὸν ὁ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ ὁ τὴν ἡμέραν συναντηθεὶς μετὰ τῶν στρατιωτῶν καὶ στερηθεὶς τῶν ὄπλων του διετέλεσεν ἀοπλος καὶ τὴν νύκτα; ἢ οἱ ἀσφαλισθέντες τὰς τρεῖς ἐκεῖνας ἡμέρας ἔμειναν ὡσεὶ νὰ ἔκοψαν τοὺς ὄνυχας τῶν καὶ περιμένουσιν ἕως ὅτου ξαναγενίωσιν οὗτοι; Γελοῖα εἶναι ταῦτα, καὶ καταβιβάζοντα εἰς τὰ ὄμματα ἐγκληματιῶν τὴν ἰδέαν τῆς ἀρχῆς· ἠθέλωμεν ἐπικροτήσῃ πρῶτοι ἡμεῖς ἐὰν ἐβλέπομεν ἀπάσας τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου μας συνδεύσας τὰ γενόμενα κακοῦργήματα καὶ τὴν ὅλην ὄψιν τῆς κοινωνίας μας, ἧτις δὲν περιεστᾶ βεβαίως φυσιογνωμίαν ἡρεμον καὶ γαληνίωσαν, πρὸς τὰς διαφόρους περιστάσεις, αἵτινες ὑποθάλλουσι καὶ ζωογονοῦσι τὸ ἐγκλημα. Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη σήμερον ἀπέστη τῆς ὁδοῦ καθ' ἣν περισταμένη ἐνώπιον τοῦ ἀσθενοῦς κατεπολέμει καὶ ἐδίωκε τὸ παρυσιαζόμενον σύμπτωμα. Ζητεῖ δὲ σήμερον καὶ ἀνιχνεύει νὰ ἀνεύρη τὰς νοσογόνους αἰτίας, καὶ κατὰ τούτων ἐπέρχεται ἐν ὅλη αὐτῆς τῆ πανοπλία. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἔπρεπε νὰ συνέλθωσι καὶ αἱ δικασταὶ ἡμᾶς ἀρχαὶ περὶ τὸν κ. Νομάρχην, οἱ εἰσαγγελεῖς, οἱ δῆμαρχοί, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι, οἱ ἀστυνόμοι, οἱ Πρόεδροι τῶν δύο δικαστηρίων μας, αἱ Φρουράρχοι καὶ οἱ Μοίραρχοι, καὶ διασκεπτόμενοι οὗτοι ἠθέλον βεβαίως ἀνεύρει ὅτι οὐδεὶς τούτων γινώσκει τὴν ποιότητα τοῦ πλῆθους, ὃν ἐμπερικλείει ἡ πόλις αὕτη, ἀναπεπταμένη οὕσα εἰς πάντα ἐγκληματιάν, εἰς πάντα φυγοδικοῦντα, εἰς πάντα ἀεργὸν καὶ τυχοδιώκτην. Διασκεπτόμενοι ἠθέλον ἀνεύρει ὅτι δημοσία ἠθικὴ οὐδὲ ὅλως ὑφίσταται, πάσης κακοηθείας ἀνέτως ἐξασκουμένη. Διασκεπτόμενοι ἠθέλον ἀνεύρει ὅτι οὐδὲν καφενεῖον, οὐδὲν οἶνοπωλεῖον ἢ πνευματοπωλεῖον, ἢ ψιδικὸν καφεῖον ἔχει τεταγμένην ὥραν, καθ' ἣν ὀφείλει νὰ κλείηται. Διασκεπτόμενοι ἠθέλον ἀνεύρει ὅτι ἅμα ἡ ἡμέρα ὑποχωρήσῃ, ὑποχωρεῖ καὶ τὸ τελευταῖον ἔγνος τῆς ἐξουσίας· ἀνδρῶν περίπολος τις περιδιαβάσει, αὕτη φροντίζει πῶς νὰ εὐρίσκηται πάντοτε ἀποῦσα ἀπὸ τῶν ὑπὸ

πτῶν εἰς ἐγκληματικὴν τινὰ πρᾶξιν θέσεων· ἀνδρῶν δὲ ποτε τύχη καὶ συμβῆ τι πλησίον κλητήρων, οὗτοι ἀπομακρύνουσιν ἑαυτοὺς, ἕως οὗ ἐμφανισθῶσιν ὅτι οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον. Διασκεπτόμενοι ἠθέλον ἀνεύρει ὅτι ἡ κατάχρησις τῆς ἀπονομῆς χαρίτων ἐξεμυδένησε τὸ ἐγκλημα, καὶ ἐθράσυνε ἐπὶ τοσοῦτον τὰς ἐπικλίσεις εἰς αὐτὸ φύσεις, ὥστε ἐκάστη χάρις πανηγυρίζεται, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἐγκαινίζεται μετὰ νέα κακοῦργήματα θρασύτερα τῶν προγεγεννημένων. Διασκεπτόμενοι ἠθέλον ἀνεύρει ἐπὶ τέλος ὅτι τὰ εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ, καὶ ἐν μέσῳ τῆς πατραϊκῆς πεδιάδος, μετὰ τῶν κτημάτων τῶν πολιτῶν ἐγκατασπαρμένα παραπήγματα ὑπὸ τὸ πρόσχημα καφενεῖων, ἢ πανδοχείων εἶναι τόσα καταγώγια καὶ κρησφύγετα πάντων τῶν φυγοδικῶν, πάντων τῶν ἐγκληματιῶν καὶ πάσης κακοηθείας γεμόντων ἀνθρώπων, οἵτινες συνερχόμενοι εἰς αὐτὰ καὶ ὀργιζόμενοι βυσοδομοῦσι καὶ χαλκεύουσι παντοειδῆ ἐγκλήματα, καὶ ἔχουσιν ταῦτα ὡς ἄσυλα ἄδυτα εἰς τὰ ὅποια ἀποσύρονται ἐν καιρῷ κινδύνου τινός. Ταῦτα ἀνευρόντες καὶ ἐν πρακτικῷ διατυπώσαντες σχέδιόν τι διοικήσεως ἠδύνατο εὐπρόσωποι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ νὰ διαπιστώσωσιν αὐτὴν ὅτι ὄντως διατελεῖ ὑπὸ διοίκησιν καὶ πρόνοιαν σοφῆν, πεφωτισμένην καὶ φιλόστοργον. Ἐφ' ὅσον τοιαῦτα δὲν βλέπομεν, εἰς μάτην θέλομεν ἀναζητήσῃ ἐν τῇ συνειδήσει ἡμῶν λόγον ἀποχωρήντα τῶν ἐπαχθῶν βαρῶν εἰς τὸ ὑποβαλλόμεθα ἵνα συντηρώμεν τὸ πολυδαίδαλον τοῦτο μηχανήμα, τὸ ὅποιον ἐδραστὴν ἐπὶ πολυέδρου καθίσταται καὶ πᾶσαν τὴν ἀσφάλειαν μόνον δι' ἑαυτὸ ἔχον, μέλει αὐτῷ περὶ τῆς τύχης τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτοῖς ποιμνίου, ὅσον ἐμελλε τὴν παρομιώδη γραίαν, ἧτις ἐν ᾧ ὁ κόσμος ἐκαίεται, αὕτη ἐστολίζετο.

Ἡναὶ ὁρῶσιν αὐτῆς.

Λεγεμενικά.

Ὅπως οἱ συμπολιταὶ μας διατελῶσιν ἐν γνώσει τῆς τοῦ κ. Ροντέλ γνωμοδοτήσεως, ἧτις ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν, οὕτως εἰπεῖν, τῆς μεταβολῆς τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως περὶ κατασκευῆς τοῦ Λιμένος Πατρῶν, δημοσιεύομεν αὐτὴν κάτωθεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, παραλαβόντες αὐτὴν ἐκ τῆς Ἑταιρίας ἧτις λίαν φιλοφρόνως μᾶς παρέδωκεν πρὸς μετάφρασιν καὶ δημοσίευσιν, ἐπιφυλαττόμενοι προσεχῶς νὰ γράψωμεν ὡς διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου ὑπεσχέθημεν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἀθῆναι 27(11) Φεβρουαρίου 1883.

Κύριε Πρόεδρε.

Κατὰ τὴν ζωηρὰν ὑμῶν ἐπιθυμίαν, ἐξέτασα μετ' ἄκρας ἐπιστάσεως τὴν σπουδαίαν ὑπόθεσιν τοῦ Λιμένος Πατρῶν, ὅταν ἐσχάτως μετέβην εἰς Πάτρας, καὶ Κατάκλων. Δυστυχῶς τὰ ἔργα εἶχον διακοπῆ ἀπὸ τῆς δεκάτης τρίτης Ἰανουαρίου, ἀλλὰ ἐπανειλημμένως ἐπεσκέφθην τὰ Καταστήματα τῆς ἐργολαβίας τῶν ἐν Πάτραις ὄσῳ καὶ τὰ ἐν Βαρσσοῦ. Πλὴν τούτων ἐξήτασα ἐπιτοπίως τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα καὶ τὰς ἀναφεύσας δυσκολίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσίν των, καὶ κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων συνεντεύξεών μου μετὰ τοῦ ἐργολάβου κυρίου Μανιάκ, μετὰ τοῦ κυρίου Νομάρχου καὶ μετὰ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἄλλων προεχόντων τοῦ τόπου ἐδυνήθη νὰ μορφώσω γνώμην καὶ νὰ συλλέξω ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῆς δυσκόλου ταύτης ὑποθέσεως, τὰς ὁποίας σπεύδω νὰ Σᾶς ἀνακοινώσω.

Ὁ κ. Μανιάκ ἀνεδείχθη ἐργολάβος τοῦ λιμένος κατόπιν συναγωνισμοῦ τὴν δωδεκάτην Δεκεμβρίου 1879, δυνάμει συμβάσεως ἐγκεικλιμένης καὶ ἀποδεδειγμένης ἧτις συνίστατο ἐκ 53 ἄρθρων, μετὰ τῶν ὁποίων Σᾶς ἀναφέρω τὸ σπουδαιότερον πάντων τὸ 23 ἔχον αὐτολεξεί ὡς ἐξῆς:

α' Ὁ κ. Π. Μανιάκ πρεσβύτερος συναίνει καὶ ἀναλαμβάνει νὰ ἐκτελέσῃ πάντα τὰ ἀνωτέρω ὀρισθέντα ἔργα συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας ρή-

τρας καὶ ὄρους καὶ πρὸς τὰς ἐπομένας, τὰ πάντα κατ' ἀποκοπὴν ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ καὶ εὐθύνῳ ἀντὶ μοναδικῆς τιμῆς φράγκων ἐξ ἑκατομμυρίων ἑκατὸν πενήτηκοντα χιλιάδων, (6,150,000 φρ.) οἰαδήποτε καὶ ἀν εἶναι ἡ ποσότης τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑλικῶν ἢ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, εἴτε ἡ ποσότης εἶναι ἀνωτέρα, εἴτε κατωτέρα ἐκείνης, ἢν προῦπολόγησεν ὁ κ. Πασχάλ ἐν τῷ σχεδίῳ του, τὴν οἰαδήποτε καὶ ἀν ὦσιν αἱ καταθέσεις αἱ προελθούσαι ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, ἢ ἐκ τρικυμιῶν ἢ καθε ἀλλῆς αἰτίας προβλεπομένης ἢ μὴ, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν θεωρητιῶν.

Τὰ ὅποια ἀνέλαβεν νὰ ἐκτελέσῃ ἡ Ἑργολαβία ἔργα συνίσταντο 1) ἐξ ἐνὸς μώλου ἐκ μέτρων 232 κατὰ τὴν προέκτασιν τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων. 2) ἐξ ἐνὸς ἐξωτερικοῦ κυματοθραύστου ἐκ μέτρων 800 καὶ εἰς ἀπόστασιν 143 μὲν μέτρων ἐκ τῆς ἄκρας τοῦ μώλου Καλαβρύτων, καὶ 150 μέτρων ἐκ τῆς ἄκρας τοῦ ἀρχαίου μώλου τοῦ Ἁγίου Νικολάου. 3) ἐκ τῆς βαθύνσεως μέχρι 2½ μέτρων κάτωθεν τῶν ταπεινοτέρων ὑδάτων τῆς Λεκάνης τῆς περιλαμβανομένης μετὰ τῆς ἐξωτερικῆς προκυμαίας τοῦ μώλου Ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ μώλου τοῦ κατασκευασθσομένου κατέναντι τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων.

Ὁ κ. Μανιάκ ἐπελήφθη δραστηρίως τῶν ἔργων, καὶ ἐκ τῶν ἐν Πάτραις καὶ Βαρσσοῦ ἀνεγερθέντων παρ' αὐτοῦ Καταστημάτων, καὶ ἐκ τοῦ σπουδαίου ὑλικῶν ὅπερ συνεκέντρωσεν ἀποδεικνύεται ὅτι προὔθετο νὰ περᾶν, ὡς τάχιστα, τὸ ὅποιον ἀνέλαβεν ἔργον. Κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τῆς συμβάσεως ἡ ἐναρξὶς τῶν ἔργων ὄφειλε γενέσθαι ἐκ τοῦ μώλου Καλαβρύτων, ὅστις εὐτυχῶς ἐπερατώθη χωρὶς νὰ γεννηθῶσι δι' αὐτὸν δυσκολία ἐξαιρετικαί, τοιαῦται ὅμως ἀνεφάνησαν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς πρὸς τὸ ἀνατολικοδυτικὸν μέρος τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ κυματοθραύστου, καθόσον ἀναλόγως τῶν καταβυθιζομένων ὑλικῶν, οὗτος δὲν ἀνυψούτο, τὰ ἔργα μολοντοῦτο ἐξηκολούθουν δραστηρίως, καὶ ὁ κυματοθραύστης ἀπετελέσθη ἐπὶ ἐκτάσει 83 μέτρων ἀνατολικοδυτικῶς τοῦ μώλου τῶν Καλαβρύτων κατὰ τὸ συννημμένον διάγραμμα. Ὅταν ὅμως ὁ κυματοθραύστης ἀνεφάνη ἄνω τῆς θαλάσσης καὶ εἰς βᾶθος 10 — 17 μέτρων, τότε ἐξακριβώθη ὅτι τὸ ἔδαφος δὲν ἦτο στερεὸν ὅπως ἀντιστῆ εἰς τὸ βᾶθος 20 μέτρων τοῦ ὕψους. Αἱ ἐπὶ τοῦ ἐκτελουμένου μέρους ὅμως καταβυθίσεις παρετηρήθησαν μετ' ἀκριβείας καὶ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τῆς 16 Ἰουνίου 1882, καὶ ἐφαίνοντο μὲν ὡς καταπαύσαι ἕνεκα τῶν ἐπὶ τούτου διαδοχικῶν καὶ σπουδαίων τοῦ ὑλικῶν καταβυθίσεων, ἀλλ' εἶναι ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι τοιαῦται ἐλάμβανον χώραν καὶ εἰς ἄπαν τὸ ἐκτελούμενον ἐξ 190 μέτρων μέρος. Ἐβεβαίωθη πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅτι κατόπιν τῶν σπουδαίων καταβυθίσεων, μετατοπίσεων, καὶ καταπτώσεων, αἱ ὁποιαὶ ἔλαβον χώραν εἰς τὸ ἐκτελούμενον μέρος τοῦ κυματοθραύστου ἐπὶ ἐδάφους φυσικοῦ ἀποκλίναντος κατὰ 6 0/10 τοῦ μέτρου, τὸ σῶμα καὶ σύνολον τοῦ κυματοθραύστου ἐξωλίθησαν οὕτως εἰπεῖν πρὸς τὰ ἔξω καὶ ἕως 18 μέτρα περίπου εἰς βᾶθος ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλιότερα, ἐπιβαρύνονται ἀκόμη τ' ἀποτελέσματα τῆς ὑπεικτικότητος τοῦ ὑποστρώματος τοῦ ἐδάφους.

Πάντα ταῦτα τὰ ἀπροσδόκητα ἀποτελέσματα, κατὰ τὰς γενόμενας παρατηρήσεις, προέρχονται ἐκ τῆς πολὺ ἀνεπαρκούς παχύτητος ἢ πυκνότητος (epaisseur) τῆς ἄμμου καὶ τῶν χαλικῶδων στρωμάτων, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ φυσικὸν ἔδαφος, ὅπερ κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον, ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις τοῦ κυματοθραύστου καὶ ἦτε ἄμμος καὶ τὰ χαλικῶδη στρώματα ἐκάλυπτοι ἐν ἀσθενῆς στρώμα ἐδάφους μὴ ἀντέχοντος εἰς τὸ βᾶθος σώματος πετρωμάτων ἐξ εἰκοσι μέτρων πάχους, ἐνῶ ἀπεδείχθη στερεὸν ἐκεῖνο τοῦ μώλου Καλαβρύτων, ὅστις εἰς κάθος 10 μέτρων δὲν ὑπέστη κατακαθίσεις. Αἱ συμβαινόνσαι καταβυθίσεις καὶ καταπτώσεις ἀπεδεικνύουν ὅτι ὑπὸ τὸ στρώμα τοῦ πυθμένου, ὑπεκρύπτετο ἕτερον στρώμα συμπα-

γούς του βορβορού οπερ υπέκυπτεν κυματοθραύστου και των λίθων βυθιζομένων, εσχηματίζοντο ένθεν και ένθεν δύο έξογκώματα εκ βορβορούτά όποια παρίστανον τό έξαφανισθέν υπό τόν πυθμένα ύλικόν.

Τά ύλικά ταύτα, τόσον έν τοίς Λατομείοις όσον και είς τήν βύθισιν έβεβαιούντο κατ' αντιμωλίαν και κανονικώς κατα τ' άρθρ. 10 και 14 τής Συμβάσεως και μέχρι τής 3(15 του τελευταίου Νοεμβρίου συνίστατο έξ 130,000 κυβικών μέτρων, έξ ών 70,000 μόνον είχον ύπολογισθή είς τό κανονικόν σχέδιον του κυματοθραύστου, ένψ 60,000 κατόπιν των κατακαθίσεων υπό τό υπό στρώμα και των μετατοπίσεων είς τό έξω πλάτος άπέβαιναν άχρηστον. έν λοιπόν αί βεβαιωθείσαι μεταβολαι έξακολούθησσι μέχρις έντελους των έργων άποπερατώσεως θά έχωμεν προσθήκην 6/7 είς τήν άρχικήν του σχεδίου τιμήν διά τήν κατασκευήν του κυματοθραύστου, άνευ του ύπολογισμού των προσθέτων δαπανών των προερχομένων εκ των έξολισήσεων του ύλικου προς τήν θάλασσαν και τής άνατροπής του ύπολογισθέντος ύλικου των κατηγοριών, ένεκα των άναγκαστικών άναπληρώσεων του άπολεσθέντος ύλικου άνωτέρων κατηγοριών. Δέν έκτιμώ όλιγώτερον των τριών εκατομμυρίων τας προσθέτους δαπάνας, τας προερχομένας εκ των διαφόρων τούτων γεγονότων, και εύκόλως έννοεί τις έκτοτε ότι ό έργολάβος δεσμευμένος διά του Συμβολαίου τής άποκοπής, ούτινος οι όροι κατά γράμμα λαμβανόμενοι τόν καταδικάζουν είς άληθή οικονομικήν καταστροφήν, έπεπε να διακόψη τά έργα εύρισκόμενος είς πλήρη διαφωνία μετά τής Έπιτροπής του λιμένος περι τής έννοιας των ύποχρεώσεων των έως ένός νέου διακανονισμού τής διαφοράς του μετ' αύτής.

Τό πδν βασίζεται όλόκληρον Κύριε Πρόεδρε επί τής έννοιας του άρθρου 23 τής Συμβάσεως, τό όποιον έν άρχή τής παρούσης ένμνημόνευσα. Άφ' ένός ή έπιτροπή θεωρεί τόν έργολάβον ύπόχρεών είς άκριβή έκτέλεσιν των συμπεφωνημένων λόγω τής φύσεως του συναλλάγματος, άφ' έτέρου ούτος κρίνει έαυτόν άπηλλαγμένον των ύποχρεώσεων του ένεκα των όποιων Σάς πρεξέθεσα άνωμαλιών και άπροόπτων γεγονότων.

Δέν κωλύομαι να κρίνω, όπι δέν δύναται να θεωρήση τις τά συμβαινόντα ως περιστάσεις άνωτέρας βίαις, περι ών διελάσεν ή άποκοπή, ή έτι κάλλιον ως άπλάς καταπτώσεις ή κατακαθίσεις, αίς τό έγκριθέν σχέδιον προέβλεπε.

Άναλαβών είς βράχος αύτου και τας θεομηνίας αύτάς ό κ. Μανιάκ, δέν έδύνατο, να άναμένη γεγονότα μάλλον ή ήττον άπρόβλεπτα, τά όποια ήθελον έπακολουθήσει μετά τήν Σύμβασιν και ούχι γεγονότα προϋπάρχοντα ταύτης και βεβαίως άγνωστα τόσω είς τους συναλασσομένους. όσα και είς τόν φιλοπονήσαντα τό σχέδιον του λιμένος. Η ύπαρξίς μιās ύλης πηλώδους του εδάφους οφίζητικώς και υπερέτρως διαπεραστικώς, κειμένης υπό τήν άμμον και χαλικώδη στρώμαατα τής έπιχαυιας του πυθμένος τής θαλάσσης ήτον άπολύτως άγνωστος κατά τήν στιγμήν τής ύπογραφής τής Συμβάσεως, και ούτως έμφιλοχώρησε ουσιώδης πλάνη περι τής φύσεως του εδάφους, έψ' ού έμελλε να γενή ό κυματοθραύστης.

Η θέσις του εδάφους, έψ' ού έμελλε να κατασκευασθή ό συμφωνηθείς κυματοθραύστης δέν μετεβλήθη, άλλ' ή φύσις του είναι τοιαύτη, όττε δέν δύναται να έκτελεσθή τό έργον, ως τά συμβαλλόμενα μέρη έφρόνου, και κατά τας δρισθείσας διατάξεις έν τώ σχεδίω τής συμβάσεως.

Δέν άμφιβάλλω κύριε Πρόεδρε, ότι τό προκείμενον ζήτημα και ύπεβλήθη και έλύθη υπό ταύτην τήν έννοιαν παρά των δικαστηρίων τής Γαλλίας. Η Νομολογία του Συμβουλίου του Κράτους, κυρίως άρμόδιου δικαστού δέν μοι φάνεται άμφίβολος επί παρομοίας ύλης και ό ίδιος τήν άπήνησα είς τό στάδιον τής ύπηρεσίας μου. Πολλαι άνάλυγοι ύποθέσεις προς τήν προκειμένην ύπόθεσιν υπό τοιαύτην έννοιαν άπεφασίσθησαν τής άναθεωρήσεως των τιμών, ένεκα πλάνης των γεγονότων και

επί των θάσεων των συμπεφωνημένων τιμών. Δέν έμμένω πλείοτερον επί του φιλονικουμένου μέρους του ζητήματος, τό έπιόν άλλοι είσιν οι άρμόδιοι να λύσωσιν, άλλ' όφείλω να βεβαιώσω πόσον έπεθύμουν και προς τό συμφέρον τής πόλεως των Πατρών, ήτις έχει άνάγκην κατεπειγούσαν του λιμένος της και προς τό συμφέρον μιās έντίμου έργολαβίας είς ήν ούδ'ε πταίσμα δύναται τις να άποδώση ίνα και ή ουσιώδης διαφορά ήτις διαιρεί αύτόδς να λυθή παρενθύς διά διαιτησίας, ήν προβλέπει τό άρθρον 47ον τής συμβάσεως, εκ μηχανικών έπιστημότητος και διακριθέντων είς θαλάσσια έργα.

Όπως και άν έχη τό πρᾶγμα κύριε Πρόεδρε, προς τό κοινόν συμφέρον άμφοτέρων των μερών έκριναι καλόν να άναζητήσω τά μέσα τής εκ συνεννόησεως των διαφερομένων άμέσου επαναλήψεως των έργων, διαφυλασσομένης εκκρεμοϋς τής ταχίας ή μακρας λύσεως τής κυρίας διαφοράς μεταξύ τής έργολαβίας και του λιμένος.

Προς τόν σκοπόν τούτον είναι άπαραίτητον όπως έξευρεθῆ μέσον ίνα ή έργολαβία ήτις διατελεί έξηνητημένη ήδη ένεκα υπερέτρων και άπροβλέπτων ζημιών, αίτινες επηκολούθησαν αύτην άπό τής ένάρξεως των έργων δυνηθή ν' αναλάβη τά έργα μετά τής ποθουμένης δραστηριότητος χωρίς να δοκιμασῆ νέας προκαταβολάς, τας όποιας δέν δύναται.

Έβεβαιώθη όθεν προηγουμένως ότι έως τής 3ης Νοεμβρίου π. ε. είς τό κανονικόν σχέδιον του κυματοθραύστου έβυθίσθησαν 70,000 κυβ. μέτρα, είς 2, άν προσθή τις και τά άπό 3 Νοεμβρίου 1882 έως 13 Ιανουαρίου ε. ε. κατά τας πιστοποιήσεις των ζυγιστηρίων 10,400 κυβ. μέτρα έχομεν έν σεσλόφ κύβων 80,400. Τό έγκεκριμένον σχέδιον περιέχει προϋπολογισμόν (24 άρθρον τής συμβάσεως) 480,000 κύβων έκτιμηθέντα είς 4,242,585, ή μέση δ'ε τιμή έκάστου κύβου ώρίσθη είς φρ. 8, 84. Έπί τή θάσει όθεν τής τιμής ταύτης ή αξία όλου του είς τό κανονικόν σχέδιον βυθισθέντος κύβου μετά τήν άπαίρεσιν 10% διά τήν έγγύησιν και έτέρας 10% άπέναντι τής προκαταβολής συνίσταται είς τό ποσόν 568,588, 80, έξ ών ό έργολάβος δέν έχει λάβει είμή άπέναντι των έργων 312,184,66 και έπομένως μένει λαμβάνεον ως προκαταβολήν είσέτι 256,404 και 14. Ταύτην τήν ποσότητα κατά συνέπειαν πρέπει να προκαταβάλλη ή Έπιτροπή είς τήν Έργολαβίαν ίνα επαναλάβη άμέσως τά έργα, άλλ' άντί να επαναλάβη ταύτα εκ του νοτιοδυτικού μέρους εα τά άρχίσῃ άπό τό βόρειον άκρον και επί έκτάσεως 100 μέτρων και άνωθι του μώλου του άγίου Νικολάου κατά τό έγκεκριμένον σχέδιον.

Έάν αί βεβαιωθείσαι καταβυθίσεις είς τό άκρον του νοτιοδυτικού μέρους είναι τό άποτέλεσμα ένός τπικίου εδαφικού έλαττωματός ως δύναται τις να ύποθέσῃ τό στερεόν του εδάφους των μώλων Καλαβρύτων και άγ. Νικολάου, και ιδίως του τελευταίου, έψ' ού υπέρκειται ό φάρος είς θάθος 10 μέτρων ύπάρχει περίπτωσης να έλπίξῃ τις ύτι τοιαύτα εδαφικά άποτελέσματα δέν θέλουν προκύψει είς τήν άλλην άκραν και είς έκτασιν 500 μέτρων. Έν πάση όθεν περιπτώσει, καθ' ήν παραδεχθῆ τις έν ύπόστρωμα πηλώδες καθ' όλην τήν γραμμήν του εκχωρημένου κυματοθραύστου, και τότε αί κατακαθίσεις έσονται ήττον άσήμαντοι προς τήν βόρειον άκραν, ένθα ή θάλασσα δέν έχει βάθος, είμή 10—14 μέτρων, ένψ είς τό νότιον έχει 17—18 μέτρων.

Μετά τά όποια όθεν ή επανάληψις των έργων ήθελε παραγάγει περιστατικά και γεγονότα δύναται τις άλλως να κρίνη περι του βαθμού τής στερεότητος του εδάφους και τό άποτέλεσμα του τοιούτου πειράματος, συνδυαζόμενον με τινες άκριβεΐς διατρήσεις και μελέτας του εδάφους, δι' 2: άναμένω τ' αναγκαία εργαλεία, δύναται να μάς καθοδηγήσῃ ίνα δώσωμεν έν τέρμα είς τό όριστικόν συμπλήρωμα του άρξαμένου έργου. Πρόκειται πρᾶγματι να μάθωμεν, άν κατέναντι των

δυσχερειών, αίτινες προέρχονται εκ του πηλώδους του ύποστρώματος του πυθμένος, πρέπει να κατασκευάσωμεν διά βαρειών δαπανών ένα έπιμήκη κυματοθραύστην είς τό πλάτος των μώλων άγ. Νικολάου και Καλαβρύτων διά δαπάνης συμπληρωπικής τριών ως έγγιστα εκατομμυρίων, ή άν δέν είναι προκριτώτερον να μεταφέρωμεν όριστικώς τόν λιμένα προς τό βόρειον μέρος του άγ. Νικολάου διά τόν λόγον τής εύκόλου και οικονομικής κατασκευής ένός κυματοθραύστου Δ. Κ. άρχομένου εκ του τεμαχίου Δ. Π. επί τής γραμμής του έγκεκριμένου σχεδίου. Έάν τούτο ήθελεν έγκριθῆ ούδόλως τότε κωλυόμεθα να χρησιμοποιήσωμεν μεγάλας τό άρξάμενον δεξιά και άριστερά του μώλου Καλαβρύτων έξ 190 μέτρων τμήμα κυματοθραύστου, συμπληρούντες αύτό και ένούντες μετά του μώλου τούτου. μεθ' ού ήθελεν άποτελέσει ένα πρώτης τάξεως θαλάσσιον έπιστέγασμα διά τόν εκχωρημένον λιμένα, μετασχηματιζόμεον είς έν έξωτερικόν προλιμενον (avant port).

Τό ζήτημα τούτο έν τούτοις χρίζει ώριμου μελέτης και δέν τό κινώ και υποβάλλω, είμή διά να άποδείξω ότι ή κατασκευή ένός καλού των Πατρών λιμένος δέν ήρτηται εκ τής πλήρους εφαρμογής του ύπάρχοντος σχεδίου, όταν τούτο άκριβώς εφαρμοζόμενον μέλλει να επιβαρυνθῆ διά βαρειών προσθέτων δαπανών.

Όπως και άν έχη τό πρᾶγμα, τό τεμάχιον Δ. Π. του όποιου προτείνω τήν άμεσον έκτέλεσιν παρά του κ. Μανιάκ, θέλει άποβῆ κατασκευαζόμενον διττώς ωφέλιμον, είτε ως παρακολούθημα του ύπάρχοντος σχεδίου, είτε ως άρχή παντός έτέρου σχεδίου επίσης έπαρκούντος είς τας άνάγκας και οικονομικόν. Κατά τήν κατασκευήν του τμήματος τούτου, και έωσού λυθῆ ή εκκρεμή τής έργολαβίας διαφορά μετά του λιμένος, ό έργολάβος θέλει λάβει προσωρινώς ως προκαταβολάς και μ' όλας τας διαφυλάξεις του τήν αξίαν των ύσων ήθελε μεταχειρισθῆ ύλικών έν αύτῷ επί τή άρχική τιμή του σχεδίου του Πασχάλ, ήν έτροπολόγησεν ή διεύθυνσις των δημοσίων έργων, είτε 4 φράγκα τόν κύβον, των συντριμμάτων 9 τόν κύβον, διά τους όγκολίθους 3—100 κιλογράμμων, 12 φράγκα τόν κύβον διά τους όγκολίθους τής Δης κατηγορίας, 14 τόν κύβον διά τους τής Βας κατηγορίας και 16 τόν κύβον δι' εκείνους βάρους άνωτέρου των 3900 κιλογράμμων, εκ του συνόλου των τιμών τούτων θέλει γίνεσθαι κράτησις 20% διά τε τήν έγγύησιν και διά τήν έξόφλησιν των προκαταβολών. Η εφαρμογή, του όπολου ύπέδειξα μεταβατικόν συστήματος, Κύριε Πρόεδρε, φρονώ ότι θέλει έχει άριστον ήθικόν άποτέλεσμα έν Πάτραις, ένθα σπουδαία έργα μέλλουν γενέσθαι με τήν κατασκευήν του λιμένος, και είτε διά διαιτησίας, είτε δι' άποφάσεως λυθῆ ή κυρία διαφορά ως προς τά έκτελεσθέντα έργα, τά διαφερόμενα μέρη διαφυλάττουσιν πλήρη τά δικαιώματά των. Τό επ' έμοι, σφόδρα επεθύμουν άν υπό τό όποιον ύπέδειξα σύστημα, ιδεών έπιτυγχάνετο συνεννόησις φιλική μεταξύ του έργολάβου και έπιτροπής. Πρίν ή περάνω έν τούτοις τήν παρούσαν, Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ καλόν να επιμείνω ότι ή Έπιτροπή έχει σπουδαϊνόν συμφέρον ού μόνον να επαναλάβη τά έργα, άλλ' και να συμβιβασθῆ όριστικώς μετά του κ. Μανιάκ. Και ούτος και οι συνεταίροι του άπέναντι των ύσων ύπέστησαν ζημιών άπό πολλού έγκατέλιπον τήν ιδεάν τής ωφελείας εκ τής επιχειρήσεως ταύτης. Δέν επιδιώκουσι προδήλως, είμή ν' άπόσυρθώσιν εκ τής ύποθέσεως ταύτης ή να διακυβεύσωσιν είς ταύτην τήν περιουσίαν των.

Υπό τας μνησθείσας περιστάσεις εύκολώτερον είναι να έπιτευχθῆ είς φιλικός μετά του κ. Μανιάκ συμβιβασμός ίκανοποιών μάλλον τό κοινόν συμφέρον, ή να τόν αντικαταστήσωσιν έτεροι έργολάβοι ήττον πεπειραμένοι, άν ήθελον άποδειχθῆ άδάσιμοι αί παραστάσεις του. Άφού τά έργα παρουσιάσουν έκτοτε έξαιρετικās δυσκολίας διά τε τήν επανάληψιν και πέρας των έργων θέλουν ούτοι

μεγαλειότερες απαιτήσεις, και προτιμώτερον εἶναι ν' ἀποφύγωμεν τὰς ἀξιώσεις τούτων, και ὀλιγωτερον θέλομεν κερδίσει ἐὰν ἐκτοπίσωμεν τὴν παρούσαν Ἐργολαβίαν. Ἡ τελευταία σκέψις μοι ὑπαγορεύει νὰ συνηγορήσω ζωηρῶς ὑπὲρ τῆς φιλικῆς διαλύσεως τῆς διαφορᾶς, και αὕτη εἶναι προτιμητέα και ἐπιθυμητὴ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις μίας καλῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἐυαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς Ἰ. Γ. μ. ἐξειδικιασμένης ὑπολήψεως.

RONDEL.

Ἐκδικασίς δημοτ. ἐκλογῶν παρ' Ἐφετείου.

Εἰσέτι τὸ Ἐφετεῖον δὲν ἐπελήφθη τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοδικείων, δι' ὧν διαφοραὶ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετείου ἀκυρώθησαν, οὐ μόνον διότι βραδέως ἀπεστάλησαν αἱ οἰκείαι δικογραφίαι πρὸς τὸ Ἐφετεῖον, ἀλλὰ και διότι δὲν ἀποτελεῖται ἤδη πλήρης ἀπαρτία ἐκ τακτικῶν Ἐφετῶν. Ἐχομεν ὁμως πλήρη τὴν πεποιθησιν ὅτι τὸ Ἐφετεῖον κεκλημένον ἤδη τὸ πρῶτον νὰ δικάσῃ τὸ κύριον δημαρειακῶν ἐκλογῶν θέλει ἐφαρμόσει αὐστηρῶς τὸν νόμον οὐ μόνον διὰ νὰ τὸν καταστήσῃ σεβαστὸν κατέναντι τῶν πανουργιῶν και τεχνασμάτων τῶν συναγωνιζομένων ἐπὶ τὰς δημαρειακὰς πάλας, ἀλλὰ και εἰς πολλὰ νομικὰ ζητήματα τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, διὰ τῶν ἀποφάσεών του, θέλει καθιερώσει Νομολογίαν, και οὕτω ἐκλείψωσι τοῦ λοιποῦ ψευδεῖς ἐνστάσεις. Ὅπερ ἐν τούτοις λίαν μᾶς θλίβει, εἶναι ὅτι, και τὴν δικαιοσύνην αὐτὴν, τὰ ποταπὰ πολιτικὰ πάθη θέλουσι νὰ καταστήσωσι προβληματικὴν, ὁσάκις δὲν συμπτᾶται μετ' αὐτῶν. Ἐκ τοῦ παρακατιῶν δημοσιευμένου ὑπομνήματος τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου Ἡλίδος κ. Σιδέρη ἀποτυχόντος διὰ δέκα ψήφων, παρατηροῦμεν πρωτοφανές τι ὅπερ δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ μᾶς καταθλίψῃ. Διότι τὸ Πρωτοδικεῖον ἐστῆριξε τὰς σκέψεις του ἀκυρώσαν τὴν ἐκλογὴν ταύτην και εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου κ. Γεωργιάδου, οἱ διαφερόμενοι κατεμήνυσαν τούτον ὡς πλαστὴν ὑποβολλόντα ἐκθεσιν και πληθὺς μαρτύρων πληροφορούμεθα ἤδη ἐξετάζεται. Ὁ σωτήριος ὅθεν θεσμός τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων, ὁ ἐκ μακρᾶς πείρας τοιοῦτος ἀποδειχθεὶς, ἰδοὺ προσηλακίζομενος ἔνεκα ποταπῶν πολιτικῶν παθῶν, και τοῦ λοιποῦ θέλομεν ἔχει και τοιαύτας κατὰ τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων καταμνήσεις. Ἡ δικαιοσύνη πρέπει ν' ἀποστρέφῃ τὸ πρόσωπον κατὰ πᾶν τοιοῦτων ἀσεβῶν τεχνασμάτων.

Ἰ π ὁ μ ὆ η μ α

Σπυρίδωνος Σιδέρη, κατοίκου Γαστούνης, και μειοψηφισάντος δημάρχου.

Πάτρας 23 Αὐγούστου 1893.

Πρὸς τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν.

Τὸ Πρωτοδικεῖον Ἡλείας, κατόπιν διαφόρων νομίμων τε και πραγματικῶν ἡμῶν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύριου τῆς ἀρτίως ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἡλίδος ἀκύρωσε ταύτην δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 922 ε. ε. ἀποφάσεως, καθ' ἧς οἱ διαφερόμενοι ἀπηύθυνον ἔφεςιν και ἐφ' ἧς τὸ Ἐφετεῖον θέλει κρίνει και ἀποφασίσει.

Τὸ ὄρθον και νόμιμον τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου εἶναι ἀπρόσβλητον και ἀναμφισβήτητον και οὐδόλως δύναται νὰ διασαλευθῇ αὐτὸ, εἴτε ἐκ τῶν λόγων τῆς κατ' αὐτῆς ἐφέσεως, ἢν και ἐδημοσίευσαν οἱ διαφερόμενοι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5547 φύλλου τῆς «Παλιγγενεσίας» και ἐκ τῶν ὁποίων ἤδη μετῆλθον ἀστόχων και ἐπιτηδείων μὲν, ἀλλ' ἄνευ ἀξίας διαβημάτων αὐτῶν, περὶ καταμνήσεως ὡς ψευδοῦς και πλαστῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου κ. Γεωργιάδου, και χαρακτηριστικὸν εἶναι, και

ἐνταύτῳ λυπηρὸν ὅτι τὰ πολιτικὰ πάθη σύρουσι εἰς τοιαῦτα ποταπὰ μέσα τοὺς διαφερόμενους ὡστε και τὸν θεσμὸν τῆς παραστάσεως τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τὰς ἐκλογάς, ὅστις ἐκ μακρᾶς πείρας ἐθεωρήθη σωτήριος και ἐγγύτης τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς, νὰ πλήττωσι και ἐξυβρίζωσι ὡς φατριαστὴν ὁσάκις δὲν τοὺς ἐξυπηρετεῖ, μὴ σεβόμενοι τὴν δικαιοσύνην.

Τὸ Πρωτοδικεῖον ἐντούτοις, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς ἀποφάσεώς του, εὐρὸν τὴν ἐκλογὴν ἀκύρον διὰ τὴν ἀνικανότητα ἐκλογῶν κατόπιν ποινικῶν ἀποφάσεων και ἀκολουθοῦν τὸν κοινὸν κανόνα, ὅτι ἀφοῦ αὕτη ἦτον ἄκυρος δι' ἓνα λόγον, ἦτο περιττὸν νὰ ἐκτιμῆσθαι τὸν ἕτερον, δὲν ἐξετίμησε τὸν ἕτερον ἡμῶν ἀκυρωτικὸν λόγον ὅτι ἴσος ἀριθμὸς πτωχευσάντων πρὸς ἐκείνον τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πλειοψηφίας ἐψηφοφόρησε και φυσικὸν και νόμιμον ἀποβαίνει, ὅπως, ἀν τὸν δι' ὃν ἀκυρώθη ἡ ἐκλογὴ λόγον, δὲν εὐρήθῃ βᾶσιμον, νὰ ἐκτιμῆσθαι τὸν δεύτερον.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου λόγου τὸ ἀληθές τοῦ ὅπου εἶναι ἀναμφισβήτητον και ἀποδεικνύεται ἄλλως ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐμ. Πρωτοδικείου μίαν και μόνην σκέψιν ὑποβάλλομεν, διότι τὸν λόγον φέρομεν πρὸς Ἐφέτας και ἐντελῶς τοῦ νόμου ἐγκρατεῖς και βαθεῖαν πείραν ἔχοντες.

Κατὰ τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ΧΝΠ Νόμου, οἱ ἐστερημένοι τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των και τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ πτωχεύσαντες (ἀρθ. 445 και 446 Ν. πτωχεύσεως), ἀποστεροῦνται τοῦ δικαίωματος τῆς ψήφου των. Ἀφοῦ δὲ οὗτοι θεωροῦνται πολιτικῶς νεκροί, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ κατάστασις τῆς πτωχεύσεως, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πολιτικῶς ζῶντες και λαμβάνωσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, διότι τυχὸν ἐν τῷ ἐκλογ. καταλόγῳ εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι, ὡστε ἡ ἐγγραφή ἐν τῷ καταλόγῳ και ἡ ὀριστικότης αὐτοῦ δὲν δύναται ν' ἀποδώσῃ τούτοις δικαίωμα, ὅπερ δυνάμει τοῦ Νόμου ἀπέλωσαν οὔτε τοῦτο ὅθεν, οὔτε ἡ ἑτέρα σκέψις ὅτι ἀν, οἱ ἐστερημένοι, ἀψηφίσωσιν ἐκ τοῦ πολιτικοῦ φανατισμοῦ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 54 παρατήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς και προτιμήσαντες τὰς ποινὰς τοῦ 83 ἀρθροῦ ψηφοφορήσωσιν, νομίμως ψηφοφοροῦν, και μόνον ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀναγραφόμενας ποινὰς, και οὕτω ἀνακτῶσι δικαίωμα ὅπερ δὲν ἔχουν, διότι τὸ ἐγκλημα ἀφαιρεῖ πολιτικὸν δικαίωμα και δὲν προσδίδει, και ἵνα περιστελεῖται τὰς ἐκλογικὰς νοθείας διέγραψεν ὁ τελευταῖος Νόμος και ποινὰς κατὰ τῶν ἐκλογικῶν ἀδικήματα διαπρασσόντων, ἐπομένως ἐξελέγχεται λίαν πεπλανημένη και παράνομος και ἡ σκέψις ὅτι διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτων ἐκ τῆς ψηφοφορίας, ἀνατρέπεται τὸ ὀριστικὸν τοῦ Καταλόγου ἐπὶ δημαρειαῶν, καθότι κατὰ τὸ ἀρθρ. 6 και 103 τοῦ Νόμου οἱ ὀριστικοὶ Κατάλογοι τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογάς, οἱ αὐτοὶ οὗτοι ἰσχύουσιν και εἰς τὰς δημαρειακὰς, και εἰς μόνος κατάλογος συντάσσεται κατὰ τὴν ἐτησίαν ἀναθεώρησιν τοῦ ὅπου τοῦ Δικαστηρίου ὀφείλει και αὐτεπαγγέλτως νὰ διαγράψῃ τοὺς πτωχεύσαντας κατὰ τὸ ἀρθρ. 19 τοῦ Νόμου, και ἀν δὲν διεγράψωσιν δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι καίτοι στερηθέντες διετήρησαν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἡ αὕτη ἐκλογὴ εἶναι ἄκυρος και ἡ ἀπόφασις ἐπικυρωτέα και διὰ τὸν ἕτερον ἀκυρωτικὸν ἡμῶν λόγον, ἐφ' οὗ τὸ Πρωτοδικεῖον δὲν ἐσκέφθη, διότι περισσότεροι πτωχεύσαντες τοῦ ἀριθμοῦ τῆς πλειοψηφίας, ἐψηφοφόρησαν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις εἶναι ὀρθὴ και ἀναφερόμεθα εἰς τὰς σκέψεις αὐτῆς.

Ἐξαιτούμαι

Ἴνα ἐπικυρωθῇ και διὰ τὸν προεκτεθέντα λόγον ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις.

Ἐυπειθέστατος

Σ. ΣΙΔΕΡΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς πέμπτης τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐναρξιν τῆς ἀγορᾶς σταφιδοκαρπού, αἱ τιμαὶ ἀς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν διετηρήθησαν μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἀπὸ τῆς παρελθούσης ὁμως δευτέρας οἱ ἀγορασταὶ ἐζήτησαν νὰ ἐκπέσωσι αὐτὰς κατὰ δύο και τρία ταλλῆρα, μὴ ὄντες εὐχαριστημένοι και ἀπὸ τὴν ἐν γένει ποιότητα, διότι και τὰ λεγόμενα ἄβροχα ἐπαρχιακὰ, ὡς παραβιασμένα εἶναι πολὺ ἄθλια, διὸ τὰ παραδιδόμενα σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἐγκατέλειψαν και τὰ ἐδέχθησαν μὲ ἐν και δύο τάλλῆρα ὀλιγώτερον, και εἰς οὐδεμίαν προέβησαν πρᾶξιν μέχρι χθὲς, ὅτε μετὰ ὑποχώρησιν τῶν κατόχων ἠγοράσθησαν ἐπαρχιακὰ πρὸς 35—37 ἡτοι Αἰτωλικὸν 35, Φιλιατρά 36—36 1/2 Γαργαλιάνου 36—37, Πατρῶν ὀλίγον βρεγμένα κατὰ 35, προσεφέρθησαν δὲ και πολλὰ βρεγμένα εἰς τὰ 33 και Κάμπου ἰμοίως ὀλίγον βρεγμένους δραχ. 200. Τὰς τιμὰς ταύτας ἀπῆλαυσαν τὰ ἐπαρχιακὰ θεωρηθέντα, ὡς ἐντελῶς ἄβροχα, ἢ ἀβλαβῶς βρεγμένα. Σήμερον ἀπὸ πρωῆς ὁ καιρὸς μετεβλήθη, ὁ οὐρανὸς εἶναι νεφελώδης ἔδῃ δὲ καθ' ἣν τὸ φύλλον ἐκτυποῦται ἔβρεξεν ἀρκετὰ και ἐξακολουθεῖ βεβαρυμένους και βροχερός, τοῦτο βεβαίως θέλει ἐπιρρεάσει τὰς τιμὰς και καταστήσει τοὺς κατόχους ἀπαιτητοῦρους. Ἡ τοῦ καιροῦ κατάστασις αὕτη εἶναι ὑπὸ διττὴν ἐποψὴν ἐπιβλαβῆς, και ὡς ἐκ τῆς βροχῆς, ἀλλὰ κυρίως διότι οἱ ἰδιοκτῆται σπεύδουσι τὴν συλλογὴν, ὡς ἐκ τοῦ ὅπου παραβιάζοντες τὴν ἀποξήρανσιν καθιστοῦν τὸ πρᾶγμα των εἰς χειρὸν παρ' ὅσον ἡ βροχὴ θὰ βλάψῃ τὴν ποιότητα αὐτοῦ, διὸ πολὺ συνιστῶμεν αὐτοῖς τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης τοιαύτης ἐνεργείας ἐὰν θέλωσιν ἡ ζημία νὰ εἶναι κατὰ πολὺ μικροτέρα.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐκ προηγουμένων ἀφορμῶν κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἀρείας» τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς πόλεως ἡμῶν οἱ Ἥλλας Σπυρόπουλος, Γ. Συμόνης και Χρηστος Κρητικὸς καφεπώλης ἐκ συστάσεως, μετὰ ἀμοιβαίους πυροβολισμοὺς ἐφόνευσαν τὸν Νικόλαον Ἀργυρίου Κουτζονικολὸν νεαρὸν και μόνον τῆς οἰκογενείας του ἄρρενα ἐκπνεύσαντα ἄμεως.

Συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 19, 131 και ἀπὸ 11 Ἰουλίου ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργείου τῶν Β. σωτηρικῶν, ἐπετρέπη εἰς τὸν κ. Ἀνδρέαν Δροσόπουλον νὰ λέγηται τοῦ λοιποῦ α. Α. Γ. Τσαγκοκράκης.»

Χθὲς τὸ ἐσπέραις ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπ. Μπίση μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Κλ. Παπαθεοδώρου.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐνταῦθα και ὑπὸ τῆς κυρίας Ἀριστίας Α. Θεοδοροπούλου ἢ Νεζερίτου διευθυνομένου παρθεναγωγείου ἀρχεσται κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου ε. ε.

Τελειοποιήσας τὸν καταρτισμὸν τοῦ Προπαιδευτικοῦ τμήματος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διετήρησε και νῦν Α' τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἡδὴ προβαίνων εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Β' τάξεως, θέλω σχηματίσει και τὴν Γ' ἔαν μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου παρουσιασθῇ ἀνάλογος ἀριθμὸς μαθητῶν.

Τοῦτο γνωστοποιῶν τοὺς φιλομούσους γονεῦσι, παρακαλῶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μοι ἐμπιστευθῶσι τῶν φιλάτων των τὴν μόρφωσιν, ὅπως ἐγκαίρως ἐγγράψωσιν αὐτὰ, ἵνα δυνηθῶ ταχέως νὰ ἐπιληφθῶ τῶν τακτικῶν μου ἐργασιῶν.

Ἡ ἐγγραφή τῶν μαθητῶν τοῦ τε ἑλληνικοῦ τμήματος, ὡς και τοῦ προπαιδευτικοῦ, ἀρχεσται ἀπὸ τῆς 29 τοῦ παρόντος μηνὸς Αὐγούστου.

Νικόλ. Ἀργυριάδης.

Ἄ μ α ξ η λ α τ η ς πεπειραμένος ὑπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἐν Κων[σταντινῶν], Ἀθήνας και ἄλλαχοῦ και ἔχων πιστοποιητικὰ περὶ τῆς καλῆς ὑπηρεσίας του, ζητεῖ θέσιν τοιαύτην ἢ εἰς οἰκίαν ἢ εἰς ἰδιωτικὴν ἀμαξίαν. Πληροφορίαι ἐν τῷ ταχυδρομικῶν τοῦ κ. Ζῶν Βύβλη.